

LOV OG EVANGELIUM

Nr. 5

MAI 1998

34. årgang

Jesu grav - min grav!

Av Jon Espeland

Josef fra Arimatea var en god og rettferdig mann. Han gikk til Pilatus og bad om Jesu legeme. Og han la det i en grav i klippen, hvor ennå ingen var blitt lagt. (Luk 23:50-53).

Josef fra Arimatea hadde laget en grav til seg selv. Han visste at han skulle dø, og hadde forberedt sin død. Han flyktet ikke fra den tanken slik det er så lett å gjøre. Men han hadde nok ikke tenkt på at Jesus skulle ligge i hans grav! Men slik ble det. I Josef fra Arimatea's grav lå Jesus.

Så kunne Josef fra Arimatea stå utenfor sin grav og si: Der er min grav og i den ligger Jesus! For verden var ikke dette noe spesielt. For dem var det bare en grav og en død mann. Men for Josef fra Arimatea var saken annerledes: Det var hans grav, og i den lå hans Frelser!

Det ingen kunne se med øynene, det så Josef fra Arimatea i sitt hjer-

te: Det var hans stedfortreder som lå i hans grav - bokstavelig talt. Jesus lå i den grav Josef fra Arimatea hadde hugget ut for seg selv. Tenk å få se det så konkret: Jesus ligger i min grav!

På den tredje dagen var Josef fra Arimatea's grav tom. Jesus hadde stått opp, - han var der ikke lenger! Graven sto igjen til disposisjon for Josef fra Arimatea. Men jeg er sikker på at Josef fra Arimatea fikk et helt nytt forhold til sin grav. For i den hadde Jesus ligget.

Josef fra Arimatea kunne nå gå ut til sin grav, stille seg foran den og tenke: - Der er min grav. I den skal jeg begravnes. Men i den har Jesus lagt. Først så jeg ham dø på Golgata. Der døde han for meg! Så begravde jeg ham her - i min grav! Så stod han opp igjen - fra min grav! Så fór han opp til himmelen. Der taler han min sak for Gud! Snart henter han meg dit!

BLADET UTGIS AV

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av NLL og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/ Dag Rune Lid, 5600 Norheimsund, tlf. 56 55 26 72.

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4649 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Faste medarbeidere i bladet:
Sven A. Berglund, Per Bergene Holm,
Lars Fossdal og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNISMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds Ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann Karl B. Bø, Vistnesveien. 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46.

Sekretær Håvar Fjære, Goksjøruta,
3220 Sandefjord, tlf. 33 11 08 31.

Kasserer Margrete Frafjord, 4164 Fogn,
tlf. 51 71 06 29.

Postgiro 0801.5682133.
Bankgiro 3204.10.10222.

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds Ord og spørre etter de gamle stier (Jer. 6.16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr. 3160 Stokke
Telefon 33 33 93 98. Fax 33 33 91 40.
Bankgiro 2490.45.39496.
Postgiro 0825.0771534.

Rektor Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96.

«Mitt hjerte i meg ler Når jeg min grav beser, Ei blomsterdal, Ei fyrstesal Så trygg en seng meg vise skal. Min død er ferjemann Til livets faste land. Gud Sebaot, hans eget slott, Ja, der er evig godt!»

Slik synger Brorson. Han er en av de mange som med Josef fra Arimatea har fått se at Jesu grav er min grav, at Jesu død er min død, at Jesu oppstandelse er min oppstandelse, at hans seier er min seier.

Vi som er frelst går også mot våre graver. Men over graven lyser håpet - lyser Jesus! Gravens mørke er blitt oppslukt av Livet! Vi skal ikke dø når vi dør - vi skal leve med Jesus!

Jeg synes jeg hører Josef fra Arimatea stå foran sin grav og synge av hele sitt hjerte med Brorson: *«Mitt hjerte i meg ler Når jeg min grav beser.»*

Josef fra Arimatea hadde jo allerede vært i sin begravelse. Han ble begravet med Jesus! Og når Josef fra Arimatea ble lagt i sin grav, - så var det jo bare for å leve videre med Jesus i himmelen!

Dyrebar i Herrens øyne er hans frommes død. (Sal 116:15).

Halleluja!

Alt av nåde

Av Lars Fossdal

Kanaans land

I 1. Mosebok leser vi at Herren utvalgte Abraham og gav ham Kanaans land til evig eie (1Mos 17:8). Der skulle han og hans ætt bo for Guds åsyn (5Mos 11:12).

Gud vil det beste for alle

Kanaan var et godt og vidstrakt land som fløt av melk og honning. I Bibelen er Kanaan bilde både på Guds rike og på himmelen (Heb 4). Dette sier oss at Gud har det beste å gi oss. Og at Han vil at alle mennesker skal ha del i Hans herlighet. I Abraham skulle alle jordens slekter velsignes.

Alle er skapt med tanke på at vi skulle leve i samfunn med Gud og bo for hans åsyn alle dager. Intet menneske er på forhånd bestemt til å gå fortapt, selv ikke Judas Iskariot. Men Gud som er forutvitende - så før Judas ble født - at han kom til å leve i synden framfor å omvende seg til Herren. Derfor kalles han fortapelsens barn i Skriften.

Ikke som lønn

Skriften sier oss også at Abraham fikk landet Kanaan av nåde.

Gud inngikk en ensidig pakt med Abraham da Han gav ham Kanaan (1Mos 15). Abraham fikk ikke Kanaan som lønn for sin troskap, gudsfrykt eller gode gjerninger.

På samme vis kommer heller ikke noen til himmelen som belønning for sin omvendelse, tro og gudsfrykt. Abrahams frelse berodde ikke på noe i ham selv, men ene og alene på Guds godhet og nådeløfte.

Ikke etter våre gjerninger

Skriften sier at "Han er den som har frelst oss med et hellig kall. Han gjorde det ikke etter våre gjerninger, men etter sin egen rådslutning og nåde, den som han gav oss i Kristus Jesus fra evighet av. " (2Tim 1:9).

*Av nåde alt jeg får
Hos Gud fra først til sist,
Av nåde leges mine sår
Av legen Jesus Krist.*

*Av nåde ble mitt navn
Ført inn i livets bok,
Av nåde fikk jeg se Guds Lam
Som syndebyrden tok.*

Guds kraft til frelse

Av Per Bergene Holm

"Evangeliet ... er en Guds kraft til frelse for hver den som tror"

(Rom 1:16)

Et fullbrakt verk

Evangeliet forkynner oss at Guds Sønn, Jesus Kristus, har gjort alt til vår frelse. Han har båret våre synder på sitt eget legeme opp på korstreet, han har sonet våre synder og forsonet oss med Gud. Han har oppfylt alle lovens krav og vunnet en evig rettferdighet for Gud, alt i vårt sted. Derfor er evangeliets ord at Gud har frelst oss, alt er fullbrakt og ferdig. *"Det var Gud som i Kristus forlikte verden med seg selv, så han ikke tilregner dem deres overtreddelser"* (2 Kor 5:19).

Dette er et objektivt faktum, en kjensgjerning. Gud er forlikt ved hans Sønns død, synden er sonet og evig frelse er skaffet til veie - for alle mennesker. *"Han er en soning for våre synder, og det ikke bare for våre, men også for hele verdens"* (1 Joh 2:2).

Av nåde er dere frelst, ved tro

Hele Guds frelsesverk er skjedd utenfor oss, uten vår medvirkning, ros eller ære. Ja, vi ble *"forlikt med*

Gud ved hans Sønns død, da vi var fiender" (Rom 5:10). Det er pur nåde når Gud i evangeliet forkynner oss sin frelse. Det er hva Sønnen har gjort Gud rekker oss og skjenker oss, uforskyldt og av bare nåde. Det er Guds kjærlighet og miskunn som er eneste grunn.

Og denne nåde mottas heller ikke i kraft av noen fortjeneste eller verdighet hos oss. *"Den som har gjerninger, får ikke lønnen av nåde, men som noe han har fortjent. Den derimot som ikke har gjerninger, men tror på ham som rettferdiggjør den ugudelige, han får sin tro tilregnet som rettferdighet"* (Rom 4:4-5). Og selv troen er ingen fortjenstfull gjerning fra vår side, men det er en Guds gave, noe Gud selv gir (Ef 2:8). Likevel blir ingen frelst uten tro, for troen er det middel som nåden mottas ved.

Kan vi forberede oss til nåden?

Den katolske kirke lærer at vi kan forberede oss til nåden. Vi kan ved Guds hjelp og forutgående eller inngytte nåde forvandles, slik at vi får en rett anger og kjærlighet til Gud, og på dette grunnlag tar Gud oss til nåde. I deler av pietismen møter vi

dette igjen i talen om at vi gjennom Guds hjelp og kraft ved vår omvendelse, anger og bot, kommer i en slik stilling at Gud har behag i oss og finner oss "verdige" til nåde. Det understrekes meget sterkt at det er Guds verk alene, men like fullt blir det noe som har skjedd i oss, en kvalitet ved angeren eller troen, som er grunnlaget for at Gud tar oss til nåde og tilregner oss Jesu Kristi rettferdighet. Gud ser med andre ord synderen an, om han har den rette anger og sanne og levende tro, før han skjenker ham nåde.

Men slik taler ikke Skriften. Den taler tvert imot om at *"hedningene, som ikke jaget etter rettferdighet, de har funnet rettferdighet, men det er rettferdigheten av tro. Israel derimot, som søkte rettferdighetens lov, kom ikke fram til denne lov" (Rom 9:30-31). "Jeg bød meg fram for dem som ikke spurte. Jeg var å finne for dem som ikke søkte meg. Jeg sa til et hedningefolk som ikke var kalt ved mitt navn: Se, her er jeg, her er jeg!" (Jes 65:1).*

Gud byr altså sin frelse fram for dem som verken har spurt etter den eller har vist noen som helst anger eller tro. Tenk bare på hvordan Jesus åpenbarte seg for Paulus midt i hans bitreste fiendskap. Det er av nåde og det er ikke tale om noen

forberedelse til nåden. Troen er en gave som Gud skaper og gir idet han gjennom evangeliet skjenker og byr fram for synderen sin nåde.

Forkynnensens dårskap

"Gud fant for godt å frelse dem som tror ved forkynnensens dårskap" (1 Kor 1:21). Dette er en dårskap for mennesketanken, men slik er nå engang Guds råd. Det er ikke ved noe vi skal gjøre, det er ikke ved en forvandling av oss at vi mottar Guds nåde, men det er ganske enkelt ved å høre evangeliet forkynt. *"Så beror det altså ikke på den som vil eller på den som løper, men på Gud, som viser miskunn" (Rom 9:16).*

Den frelsende tro - den som klynger seg til Jesus og hans frelsesgjerning - er en gave. Den kan vi ikke frambringe selv, den skapes og oppholdes ved evangeliet. Du kan ikke bestemme deg for å tro på Jesus, og så tror du. Nei, men evangeliets ord er i stand til å overbevise ditt hjerte, skape tro og tillit til Jesus, slik at ditt hjerte får sitt håp i ham.

Det er det som menes med at "evangeliet er en Guds kraft til frelse". Evangeliet er det eneste middel som vi kan få Guds nåde gjennom, slik det kommer til oss gjennom Ord

og sakrament. Derfor er det så uendelig viktig at vi lever i denne nådestrøm, at vi er til stede der Guds ord forkynnes, at vi lar Guds ord bo rikelig i blant oss, slik at vi taler og synger det, grunner på det og samtaler om det. For det er dette Guds levende ord som skaper tro og tillit til Jesus, og uten det kan vi aldri bli frelst. Og hva vi enn gjør, hvordan vi enn søker, arbeider, uten at Gud ved evangeliet får legge sin nåde inn i våre hjerter, så får vi ikke del i det.

Nå må det til slutt også nevnes at uten at Gud gjennom sin lov får dømme oss og avkle oss, slik at vi kommer til erkjennelse av vår fortapte stilling, vil det heller ikke skapes noe behov for evangeliet, da vi vil finne tilfredshet i vår egen gudsfrykt og åndelighet. Men det er på ingen måte slik at det er Gud som

krever en viss grad av anger og bot for å gi oss sin nåde. Men menneskets hovmod og egenrettferdighet er så veldig, at får ikke Gud skape angst i samvittigheten og frykt for Guds dom, blir ikke synderen trengende til nåden, men finner trøst i noe hos seg selv. Men den siden av saken får vi komme tilbake til en annen gang.

Nå vil vi bare understreke at det å bli frelst ikke skjer uten at et menneske får oppleve at Guds frelsesråd virkeliggjøres i ens liv. Og da har altså Gud *funnet det for godt* å frelse dem som tror *ved forkynnelse* *ens dårskap*. Så gjelder det for oss at vi stiller oss i denne Guds nådestrøm, under evangeliets forkynnelser, slik at Gud kan handle med oss til frelse, tilsi oss Jesu fullbrakte verk inntil vårt hjerte blir overbevist og glad ved troen på Jesus.

Forkynnelse av Ordet!

Ønsker du møtevirksomhet for Lekmannsmisjonen på ditt hjemsted, så ta kontakt med Håvar Fjære på telefon: 33 11 08 31.

Gratis blad!

Tror du noen som du kjenner ville ha glede av å motta dette bladet, så ta kontakt med ekspedisjonen. Bladet sendes gratis til alle som sender navn og adresse til ekspedisjonen. Det kommer 10 nummer i året.

Ekspedisjonen: Lov og Evangelium, 5600 Norheimsund
Telefon: 56 55 26 72.

Misjonsarbeidet i Peru !

Lekmannsmisjonen støtter kirkebygg i Arequipa

Misjonsprosjekt

Som nevnt i «Lov og Evangelium» nr. 3/98, fikk landsstyret i Lekmannsmisjonen en søknad fra vår samarbeidskirke i Peru, INEL-Peru, om støtte til et nytt kirkebygg i byen Arequipa. Bygget er kostnadsberegnet til ca. 350 000 kroner. Landsstyret går inn for å støtte dette prosjektet dersom Gud gir oss de midler vi trenger. Det er vårt ønske at vi gjennom dette kunne få være med å tjene peruanerne med evangeliet!

Ny situasjon for INEL-Peru

INEL-Peru står nå overfor en situasjon med forholdsvis store omskiftninger. Fra nyttår opphørte støtten fra Strømmestiftelsen. Den evangeliske grunnskolen som INEL-Peru har drevet er nå overført til den lutherske søsterkirken (IELP) som samarbeider med Norsk Luthersk Misjonssamband. Det betyr i praksis at skolen fortsetter som før, og at Misjonssambandet går inn med støtte for å sikre driften ved skolen. Både INEL-Peru og Lekmannsmisjonen er takknemlige til IELP og Misjonssambandet for dette. På denne måten får skolebar-

na fortsatt en evangelisk kristendomsundervisning.

Guds rike i Peru

Uten støtten fra Strømmestiftelsen, trenger INEL-Peru nå nye forsamlingslokaler og radiostudio. I stedet for å betale forholdsvis dyr husleie, ønsker INEL-Peru å bygge tjenlige lokaler på tomten som de allerede eier i Arequipa. Lekmannsmisjonen vil gjerne være med å støtte dette bygget, og landsstyret vil oppmuntre misjonsvennene til å være med å ta et løft for Guds rikes sak i Peru. Vi har den frimodighet at vi legger hverandre dette på hjertet. Vi ønsker at dette skal være et konkret misjonsprosjekt og vil påskynde hverandre til å være med å bygge kirke og radiostudio i Arequipa.

Vi ønsker ikke å legge press på noen, men vil gjerne være med å legge til rette for at de som er minnet av Herren, skal få anledning til å være med. Derfor har vi lagt med en giro.

*Med vennlig hilsen Karl B. Bø
Landsstyreformann*

Tenk på din skaper

Av Sven A. Berglund

Tenk på din skaper i din ungdoms dager, før de onde dagene kommer, og det lir mot de år da du må si: Jeg har ingen glede av dem, før solen og lyset og månen og stjernene fordunkles og skyene kommer igjen etter regnet. Da skjelver husets voktere. De sterke menn blir bøyd. De som maler på kvernen stanser arbeidet, fordi de er blitt for få. Og det mørkner for dem som ser ut gjennom vinduene. Begge dørene til gaten blir stengt, mens kvernduren blir svak. En står opp når fuglene kvitrer, men alle sangmøyene er lavmælte. (Pred 12:1-4)

Jesus kommer igjen

I forrige nummer av bladet skrev vi om kalenderen over beleilige og ubeleilige tider til å søke Gud. Predikeren nevner spesielt ungdomstiden som en beleilig tid. Men det viktigste av alt er å følge Herrens ord gjennom profeten Jesaja: «Søk Herren mens han finnes, kall på ham den stund han er nær!» (Jes 55:6)

Det neste Predikeren nevner som en beleilig tid, er tiden før Jesus kommer igjen. Det er den tid vi kaller nådetiden (v. 2-3). Den våkne bibelleser

blir med en gang slått av likheten mellom disse versene og Jesu beskrivelse av sin gjenkomst i Matt. 24:29,40-42. På en måte er jo hele dette avsnittet i Predikerens bok en fin beskrivelse av alderdommen: Øynene formørkes, dørene til gaten, det vil si ørene, hører ikke som før, og så videre..... Men vi har ikke lov til bare å se alderdommen i disse versene. At dette også gjelder tiden før Jesu gjenkomst ser vi ikke minst av Matteus 24!

Som nevnt har vi her en slags kalender over Guds kall. Når Jesus kommer igjen, blir det for sent å vende om! Han kommer som dommer over levende og døde. Ingen kommer til å gå glipp av eller slippe unna oppgjørets time. Alle øyne skal se ham når han kommer! Det gjelder deg som har levd med Gud i mange år, og det gjelder deg som er ufrelst!

Herren sier «Hør! Så skal deres sjel leve.» (Jes. 55:3). Og så sier Bibelen at det er denne korte tida du og jeg lever her på jorda vi har mulighet til å høre og leve. «I dag, om dere hører hans røst, da forherd ikke deres hjerter,» sier Guds ord (Heb 3:7-8).

Det er alt for mye fasadepynt og utvendig, overfladisk kristendom i blant oss. Og det blir ikke bedre ved å forkynne trelldom og egeninnsats. Det er bare evangeliet om Jesus som kan frelse, bevare og føre oss frelst igjennom liv og død. Det er budskapet om Jesus som skal forkynnes - Ordet om korset. Det er bare Ordet - Guds ord - som trenger gjennom til *innsiden* - til hjertet! Alt annet blir bare pynt på vår fordervede natur, på vårt naturlige menneske. Jeg er redd for at en stor prosent av både unge og eldre i våre forsamlinger ikke eier noe annet enn denne pynten.

Jeg sier dette i nød, med omsorg og med stor frimodighet fordi jeg selv har levd slik før Herren fikk overtaket. Derfor sier jeg også: - Hør! Så skal din sjel leve! Jesus kommer snart. Er du rede til å gå inn til evigheten?

En trengselstid

Bibelen forteller at tiden før Jesu gjenkomst, skal være en trengselstid, særlig for Israel og for menigheten. Men alle innbyggere på jorden skal få kjenne denne trengselen. Predikeren peker med profetisk perspektiv på den tiden. Et av trekkene er at «*alle sangmøyene er lavmælte*» (v.4). Ja, sangen stilner av. Det er så mange som sovner, sier Jesus, i sin lignelse om menigheten i endetida

(Matt 25), selv om Høysangen sier at «*sangens tid er inne*» når Jesu gjenkomst står for døren (Høys 2:12). Men der tales det om den virkelige sangens tid - hjemme for tronen.

Men her i ventetiden kjennetegnes tiden før Jesu gjenkomst av at sangmøyene blir lavmælte. Sangmøyene er Guds folk. I vekkelsetider blomstrer sangen. Mange kan fortelle at de sang på veiene både til og fra møte. Og det var åndskraft over sangen. Men da «*vekkinga stilna og folket det fôr*», da stilner også sangen. De blir så få i det gamle musikklaget eller koret. Og de blir så mange i de moderne korene som er merket av verden og tidsånden, de som formidler musikk som oppbygger den gamle natur, men som er i konflikt med Guds Ånd og Den nye natur.

Den som lever i Herrens fortrolige råd og våker ved Guds ord, forstår og ser at trengslene for Guds folk har begynt. Når verden og verdens vederstyggelighet blir hyllet blant de som kaller seg Guds folk, da er vi kommet til det Bibelen kaller «*Menneskesønnens dager*». I dette rotet er det ikke enkelt å finne himmelveien! Selv er jeg glad for at jeg fikk flytte inn i nådestanden for så mange år siden. Jeg synes synd på mange unge i dag. Jeg stiller meg ofte spørsmålet om jeg hadde fått nåde til å se inn i

evangeliet hvis jeg var tenåring i dag? Samtidig er det godt å lese i Bibelen at "Han roper nu som før" (1Sam 3).

I dag er nådens dag

Predikeren taler også om døden, utgangen av dette livet (12:7). Herren vil så gjerne få deg i tale mens det ennå er mulig for deg å søke og kalle på ham. Tenk på din skaper her og nå! "I dag er nådens tid, i dag er Gud å finne," synger Brorson.

Enn Herren er å nå For angerfulle hjerter, Enn er det hjelp å få Og legedom for smerter; Enn hører du hans ord Og ser hans hjertelag Enn er det nåde stor, Nå heter det: I dag!

Josva ropte ut til folket: «Velg i dag hvem dere vil tjene» (Jos 24:15). Må Herren velsigne både deg og meg til å finne fram i tidens tåke og verdslighet! Må Herren velsigne oss med fornyelsens og vekkelsens nåde til omvendelse fra søvn, sikkerhet, verdslighet og synden som henger så fast ved oss.

Botemiddelet er fremdeles det samme gamle: «Tenk på din skaper.» Ta din tilflukt til Jesus!

Hva er vekkelse ?

Det første som må sies er at vekkelse *ikke* er menneskeverk. Ingen predikant kan ved hjelp av "teknikk" fremkalle vekkelse.

Vekkelsen begynner hos Gud. Den må komme i Guds nådetid (Jes 49:8f.) Den kan komme som svar på bønn.

Det er Gud som må oppløfte sin røst og anrope menneske: "Våkn opp!" Vekkelsen har sin grunn i at Herren har talt (Jes 1:20).

Fra Guds side er synden å betrakte som en åndelig søvn eller åndelig død (Ef 2:1). Derfor heter det: "Våkn opp for alvor og synd ikke!" (1Kor 15:34). Et slikt "våkn opp" kan vekke opp en åndelig død fordi Guds ord er fra tidenes morgen et skapende ord (1Mos 1:3, Joh 11:43 f.). Forkynnelsen i menigheten må derfor alltid være bærer av et slikt "våkn opp" som Gud kan bruke. "Å forkynne er å vekke opp døde".

Det er bare Den Hellige Ånd som kan tale så sterkt til hjerte og samvittighet at det skjer vekkelse. Derfor er aldri Gud så stor som under en vekkelse.

Dag Risdal
"Forkynn Ordet"

Blodets kraft

Av Lars Fossdal

Israels barn sukket over sin trelldom og klaget, og deres rop steg opp til Gud.
2Mos 2:23

Og Gud hørte deres sukk, og Gud kom i hu sin pakt med Abraham, Isak og Jakob"
2Mos 2:24

Gud hørte folkets rop

Herren hørte israelsfolkets rop over den harde trelldommen. De rop-te ikke forgjeves til Herren. Det skal du også vite som roper til Herren om frelse fra synden og dens makt over deg. Likefullt ser vi at det var ikke deres rop som berget dem. Legg merke til hva Skriften sier: «Gud hørte deres sukk, og Gud kom i hu sin pakt med Abraham, Isak og Jakob.»

Herren kom i hu sine løfter

Israels redning lå i at Herren kom i hu sin pakt med Abraham, Isak og Jakob. I seg selv hadde Israel ingen rettigheter hos Gud. De var treller på grunn av sine synder, og fortjente å lide for dem. Slik er det også med deg overfor Gud. I deg selv har du ingen rettigheter ovenfor Gud. Det du fortjener er en evig fortapelse fordi du er et ondt menneske. Når Gud likevel hørte Israelsfolkets sukk og kom i hu sin pakt med Abraham, viser det at israelittene ble hørt og frelst på grunn av Guds løfter til Abraham. Gud hadde lovet Abraham en ætt som skulle bli

som himlens stjerner, og at Kanaan skulle være deres fedreland (1Mos 15).

Gud frelser ikke ved sin kraft

Av historien ser vi at folket hadde stor tro på Guds allmakt. Ved den skulle han forløse dem fra fangenskapet i Egypt. Hele ti forskjellige tegn og under gjorde Gud ved Aron for å lære Israel at deres frelse ikke kunne skje ved Guds kraft.

Slik er det også for deg når du vil bli frelst. Du tror at Guds kraft skal hjelpe deg til å seire over synden. Derfor begynner du å tigge Gud om hans kraft i ditt liv. Men igjen og igjen erfarer du at du ikke er i stand til å utnytte situasjonen for å seire over synden i deg. Du er så håpløs syndig at selv ikke Guds kraft kan hjelpe deg. Troen og håpet du hadde om å bli frelst, ble i stedet til vantro og mismot.

Gud frelser ved blodet

Men da det var på det mørkeste for Israel, kom Herren med en forskrift om at hver husfar skulle utse seg et lam. Det skulle slaktes, blodet skulle så strykes på dørkarmen, mens kjøttet skulle spises opp. I løpet av natten skulle Herren gå gjennom landet. Der det var blod fra lammet på dørkarmen, skulle han gå forbi uten å drepe. Blodet på dørkarmen vitnet da for ham at her hadde en død alt funnet sted. Folkets synd hadde fått sin

dom, deres brøde var gjort opp. Lamets død ble til liv for dem som satt bak blodet.

Guds vrede rammet Jesus

Frelsen skjer ved at en annen dør for folkets synder. Det var en domshandling som frelste Israel fra Egypt. Den samme domshandling frelser deg fra fortapelsen. På Golgata holdt Gud dom over dine synder. Han lot dem alle ramme Jesus. Den lytefrie - som hadde rett til å leve fordi han var fullkommen - gav sitt blod med det til følge at Herren går deg forbi når Han ser du sitter bak blodet. Hans vrede rammer deg ikke, fordi den rammet Jesus.

Blodets kraft

Hør hva Skriften sier om hva Jesu blod utrettet for deg overfor Gud:

Gud gjorde fred ved hans korses blod. (Kol 1:20).

Også dere, som var døde ved deres overtredelser og deres kjøds forhold, dere gjorde han levende med ham, i det han tilgav oss alle våre overtredelser og utslettet skyldbrevet mot oss, det som var skrevet med bud, det som gikk oss imot, og det tok han bort i det han naglet det til korset. (Kol 2:13-14).

Jesus gikk med sitt eget blod, én gang inn i helligdommen og fant en evig forløsning. (Heb 9:12)

Jesu, Hans Sønnns blod renser oss fra all synd. (1 Joh 1:7)

Underlig er det å tenke på at det som Guds kraft ikke maktet, det maktet Jesus blod.

Når Herren gikk gjennom landet den natten, var det kun en ting han så etter - blodet. Han så ikke etter hvordan de hadde det som satt inne i huset, om de angret rett, ba inderlig, trodde sterkt, seiret over sine synder, o.l. Nei, kun en ting gjaldt - *blodet*. Der det var strøket på dørkarmen gikk han forbi. Blodet ble til frelse for onde og gode, friske og syke, halte og blinde, små og store.

Et tegn og en minnedag

Blodet skulle være til et tegn for jødene (2Mos 12:13). Slik er Jesu blod på Golgata et tegn fra Gud om at du er elsket av ham, og at han har tatt seg av dine synder og utslettet dem. De skal aldri i evighet finne deg som sitter bak Jesu blod.

Det står også i Skriften at denne dag skulle være en minnedag for Israel. Det skal den være for deg også. Hver dag skal du få minnes Jesu død på korset og hva hans blod virket hos Gud for deg - frelse fra synden og dens fangenskap. Så lenge du lever under blodets rensende kraft går Herren deg forbi, intet «slag» skal ramme deg. Du er kjøpt fri fra dine synder ved Jesu død.

Spørsmålet er ikke om du vinner seier over dine synder, men om Jesu blod er mellom deg og Gud!

Sommerskole på IMI-Stølen, Oppdal

mandag 27. - torsdag 30. juli 1998

Ledere: Magne Ekanger og Olaf André Klavenæs

Mandag 27. juli

kl 1900 Samling og kveldsmat
kl 2000 Kveldsmøte

v/Ingar Gangås

Tirsdag 28. juli

kl 1000 Bibeltime
kl 1130 Bibeltime
kl 1700 Bibeltime
kl 2000 Kveldsmøte m/offer

v/Tom Eftevand
v/Karl Notøy
v/Jon Espeland
v/Magnor Sandvær

Onsdag 29. juli

kl 1000 Bibeltime
kl 1130 Bibeltime
kl 1700 Bibeltime
kl 2000 Kveldsmøte m/offer

v/Ingar Gangås
v/Magnor Sandvær
v/Tom Eftevand
v/Jon Espeland

Torsdag 30. juli

kl 1030 Formiddagsmøte m/offer
kl 1230 Middag/Avslutning på sommerskolen

v/Ingar Gangås

Priser:

Full pensjon: kr 720,-
0 -3 år: Gratis
4 -7år: kr 285,-
8 -12år: kr 420,-
14 -17 år: kr 525,-
Maksimal familiepris kr 2 670,-
Tillegg for sengetøy og enkeltrom.

Påmelding innen 15. juli til:

Magne Ekanger,
5256 Tyssebotn,
tel. 56 39 54 09.

Felles busstur fra Vestfold -
kontakt Lars Fossdal, 33 33 94 16.

Unge og eldre er velkommen til samling om Guds ord!

Hvordan kan Gud elske meg?

En tale av Damian Heredia, Peru

For mens vi ennå var skrøpelige, døde Kristus til fastsatt tid for ugudelige. For knapt nok vil noen gå i døden for en rettferdig - skjønt for en som er god, kunne kanskje noen ta på seg å dø. Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere. (Rom 5:5-7)

Romerbrevet

Romerbrevet har beveget mitt hjerte. Når jeg leser det, er det meg ubegripelig at Gud kan elske meg! Derfor har jeg satt som overskrift: Hvordan kan Gud elske meg?

Det var en rik ungdom som hadde mye gods, mange dyr og en viktig posisjon i samfunnet. Han forelsket seg i en fattig, foreldreløs pike uten noe navn eller posisjon. De giftet seg og levde sammen 7-8 år, men så fikk de problemer i sitt ekteskap. Kona gråt og sa: «Du visste at jeg var alene i denne verden, uten far og mor og penger. Hvorfor elsket du meg enda du visste om alt dette? Nå er det ingen som kan tale min sak, Jesus er ikke slik. Han svikter aldri sine».

Jeg - en ugudelig synder

Når jeg leser dette bibelavsnitt, må jeg spørre: - Hvorfor elsker Gud meg som er en synder - en ugudelig - som har en natur motsatt av Guds - som er en Guds fiende, slik Ordet sier. Nei, jeg forstår ikke at Gud kan elske meg. Kan-

skje du også har det slik - du forstår ikke at Gud kan elske deg?

Romerbrevet taler om Guds rettferdighet, at alt er underlagt synd og at alle mennesker står skyldige for Gud. Videre viser romerbrevet oss evangeliets makt, og at forløsningen i Jesus gjelder for syndere. Og vi føres inn i læren om at synderen rettferdiggjøres utelukkende og alene ved troen på vår Herre Jesu Kristi nåde.

Jeg har satt opp tre punkter: Vår sanne stilling i Guds øyne, hva Gud har gjort for menneskeheten og resultatet av tro og vantro.

Mens vi ennå var syndere

I vår tekst viser Ordet oss vår virkelige situasjon - vår natur, ikke i menneskers øyne, men i Guds øyne. Vers 8 sier: - Mens vi ennå var syndere. Mennesket er en syndig skapning. Bibelen taler om tre etapper i vår historie. Menneskets opprinnelse er hos Gud, og mennesket ble skapt i Guds bilde og lignelse. Det er en bibelsk sannhet. Men mennesket har falt ut av dette bilde som det ble skapt i. Konsekvensene er så fatale at det har ført til et totalt og ulykksalig skille fra Gud. Tredje etappe er at til tross for at mennesket er syndig og skilt fra Gud, skaper Gud gjennom Jesus Kristus en ny skapning i Guds bilde og lignelse. Dette er de tre faser i

menneskets historie som Bibelen åpenbarer for oss: Først skapt i Guds bilde, så mistet Guds bilde og i Jesus blir vi gjenskapt til Jesus Kristi billede.

Alle har syndet

Menneskets situasjon er svært beklagelig i Guds øyne. ...mens vi ennå var syndere... Bibelen taler klart om dette. Hvis noen sier at han ikke har synd, så bedrar han seg selv. Alle mennesker, - vi er syndere og vi er skilt fra Guds herlighet. Da mennesket falt, sa Gud - sikkert med mye smerte i sitt hjerte - til sin engel: Kast dem ut fra dette sted! - fra Guds åsyn! Så må mennesket leve i sitt ansikts sved. Alle har syndet og står uten ære for Gud. (Rom 3:23). Alle har syndet, og er skilt fra Gud. Skilt betyr utstøtt, overlatt til et liv uten Gud. Les Rom 3:9. Er noen bedre enn andre? Nei, vi er alle under synd!

Jøder og hedninger

Det gamle testamente omtaler bare to typer mennesker: Guds folk, Israel og alle nasjonene, hedningene, de uomskårne. Både jøder og hedninger er anklaget av Gud. Begge er under synd. Her er jøde som hedning - selv om de er Guds folk! Dette viser Gud oss også i Gal. 3:22: «*men Skriften har innesluttet alt under synd,...*»

Skriften har lagt alt under synd - alle, uten unntak! Dette sier Gud! Vi er syndere! Alle sammen! Uten unntak! - Presidenten, Paven, prestene, vi her, alle sammen! Det finnes ikke én, ikke en eneste som er god, som søker Gud (Rom 3:10-11).

En ugudelig skapning

Kristus døde for ugudelige (Rom 5:6) - for en ugudelig skapning! Når Bibelen sier at vi er ugudelige, så betyr det at vi har et sinn som er motsatt av Guds og at vi ikke har sans for Guds rike. Vi er fremmede for livet i Gud (Ef 4:18). Alle mennesker blir født med en natur som er fremmed for Guds natur. Ingen har samfunn med Gud fra sin fødsel av - der er ingen forbindelse - vi blir født fremmede for det som har med Gud å gjøre.

I Rom 7:14,18,21 beskriver Paulus seg selv. - Loven er åndelig, jeg derimot er kjødelig, solgt til trell under synden, sier han. Dette sier Paulus som en kristen, som en som kjenner Jesus. - I meg, i mitt kjød bor det intet godt, sier han. Og: - Jeg finner altså den lov for meg, jeg som vil gjøre det gode, at det onde ligger meg for hånden.

Arven fra fedrene

Vi har alle en ond arv i vårt liv som overføres fra generasjon til generasjon! - siden syndefallets dag, fra våre første foreldre. Det er umulig for oss å fri oss selv fra dette onde i våre liv. Om du vasker deg med såpe eller klor - så vil din synd alltid være der, for den onde natur er i oss!

Når jeg ser på dere, så ser dere så fromme ut. Dere ligner riktig på noen helgener der dere sitter. Men hva når dere blir sinte og irriterte....? Det onde er i oss. Slik er vår natur! Bibelen sier at slik er vår natur! Den er ugudelig og søker ikke Gud, den ønsker ikke å ha

med Gud å gjøre. Det ser vi på gata når vi vitner om Gud. Du får stygge svar og de ber deg komme deg vekk! Slik reagerer de. Slik er vår menneskelige natur!

Rom 5:10 sier at vi var værende Guds fiender. Vi har en fiendsk natur mot Gud. Gud er syndens fiende, vår fiende. Guds vrede åpenbares fra himmelen over all ugudelighet. Og mennesket er på sin side, med sin natur, i opprør mot Gud, vil ikke ha med Gud å gjøre. Det er lett å høre at folk ikke vil ha med Gud å gjøre. Hør bare hvordan de anklager Gud. Mange sier: Hvis Gud er kjærlighet, hvorfor tillater han da så mye ondt i verden? så mye urettferdighet? Du har sikkert hørt det? Gud og mennesket er fiender. Kan vel to fiender ha samfunn? Mann og kone som er blitt uvenner - kan de vel sove i samme seng? Slik er vårt forhold til Gud. Vi er fiender.

Kjødets attrå

Kjødets attrå er fiendskap mot Gud (Rom 8:7). Kjødet - det er oss slik vi er av naturen. Kjødet vil aldri hjelpe deg til å søke Gud. Vi har en natur som er fiendskap mot Gud. Den er ikke Guds lov lydig, kan heller ikke være det (Rom 8:7). Vi kan ikke gjøre det gode, selv om vi vil. Har du sett et overtrøtt barn som bare vil sove, men ikke får sove? Det greier ikke å sove og kan ikke få slått seg til ro. Slik er mennesket. - Snakk ikke til meg om Gud, sier folk. Men fred - det har de ikke....

Også dere, som før var fremmede

og fiender av sinnelag., sier Skriften, - har Gud nå forlikt med seg selv (Kol 1:21). Slik var dere, sier Paulus. Med denne natur er mennesket under Guds vrede. Mange steder viser Bibelen oss Guds vrede. På Noas tid ble sivilisasjonen utslettet. Sodoma og Gomorra ble utslettet. I dag er vår generasjon under Guds vrede. Vi er av naturen vredens barn (Ef 2:3). Mennesket kan ikke gjøre noe for å rette opp sin triste situasjon. Mennesket er svakt, ubrukelig og villfarent!

- Ubrukelig! sa min mor til meg da jeg var liten gutt og skulle sele hesten. Jeg fikk det ikke til! Mennesket er ubrukelig! - det kan ikke ordne sin sak med Gud. Men mennesket - i sin situasjon - må få fred med Gud. Det må bli rettferdiggjort! Det er vårt sanne behov! - og det har det vært siden syndefallets dag!

Uten håp og uten Gud

Den som ikke har Kristus, er uten håp og uten Gud i verden (Ef 2:12). Hvis du ikke har Kristus, er du uten håp og et lett bytte for syndelivet. Hvorfor blir så mange narkomane? Jo, de mangler et sant håp i livet. Slik er livet for det naturlige menneske; - uten håp!

Vi går mot ødeleggelsen - mot den evige fortapelse. Men Gud viste sin kjærlighet mot oss, mot alle mennesker. Hva er det Gud har gjort til syndens fordel? For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv (Joh

3:16). Se, hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss, at vi skal kalles Guds barn... (1Joh 3:1). Det var ikke vi som elsket Gud, men han som elsket oss! Hva består Guds kjærlighet i? Hva har Gud gjort for meg? Han har gitt oss Jesus! Ved ham forkynnes syndenes forlatelse for dere (Apg 13:38).

Gud viser sin kjærlighet

Paulus forkynner at de som ikke kunne rettferdiggjøres ved loven, kan bli rettferdiggjort i Kristus. Den som tror på Kristus får syndenes forlatelse. Det virker ofte alt for enkelt! Mange vil skape sin egen rettferdighet - takkes Gud slik de selv ønsker å gjøre det. Men hvordan har Gud vist sin kjærlighet mot oss? Jo, Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere (Rom 5:8). Kristus tok min plass på korset. Han tok den straff jeg fortjente på korset. Han gav sitt liv for meg - da jeg gikk mot helvete, uten håp! Han gav seg selv: - Jeg skal dø i ditt sted! Alt dette har han gjort for meg, - for deg, kjære bror og søster!

Nå sier Bibelen at han gav seg selv. Vi bad ham ikke, men han gav seg selv til et offer for våre synder. Han satte sitt liv til for oss. Den gode hyrde setter livet til for sauene (Joh 10:11). Jeg kunne ikke gitt mitt liv for deg. Kanskje noen sier: - Du er en hyrde, hvorfor kan du ikke dø for meg? Om jeg kunne, ville det være forgjeves. En synder kan ikke dø for en annen synder. Men Kristus som var uten lyte, uten synd, uten be-

smittelse, han gav seg selv som en løsepeng for oss!

Rettferdiggjort ved troen

Den som tror på Jesus Kristus - på hans frelsesverk som han gjorde i kjærlighet til oss, - på alt det Kristus har gjort for meg, - som fester sin lit til alt det Kristus har gjort, - han får syndenes forlatelse. Han blir rettferdiggjort - ved troen. Han er forlikt med Gud, har fått fred med Gud, er ikke lenger under Guds vrede. Guds kjærlighet har blitt utøst i hans hjerte. Han har håp. Han kan fryde seg i prøvelsene - for han har et sant håp! Hvis jeg dør senere i dag - så har jeg håp om at jeg alltid skal få være med Herren!

Brødre, for å avslutte: Menneskets situasjon er helt fortapt og Gud tar i mot synderen utelukkende for Jesu Kristi skyld - bare ved troen på det som Jesus Kristus har gjort for ham! Hvis vi stoler på våre egne gjerninger og veier, så vit at det ikke finnes noen rettferdighet av gjerninger!

Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus (Rom 8:1).

Takk! - må Gud velsigne dere venner!

*Fra bibelkurs i Peru, des. 1997
Oversatt og tilrettelagt av
Jon Espeland*

Kap. 13:

Hvordan verdenshistorien er en kampplass mellom Gud og Satan

§ 59. Guds plan med mennesket og historiens faktiske tema.

Guds plan med menneskeslekten kommer til syne i at Gud skapte mennesket i sitt bilde. Planen var å

fra tros læren

skape og oppholde et høyt og herlig kjærlighetssamfunn mellom den evige Gud og en skapning som var i åndspersonlig slekt med Gud selv. Selv om synden kom inn i verden, Kunne ikke dette hindre Guds plan. Synden resulterte bare i at Gud tok andre midler i bruk for å virkeliggjøre sin plan. Ved sin Sønns stedfortredergjerning og ved evangeliets ord tar han bort menneskets syndeskyld og gjenföder det for å helliggjøre det på forsoningens grunn.

Tidligere har vi sett på at historiens faktiske tema er gitt ved to hovedfaktorer som gjør seg gjeldende i menneskeslekten. Den ene er den sataniske fristelsens vesen, synde-

fallet i menneskeslekten. Den andre faktor er Guds forkynnelse av lov og evangelium.

Den sataniske fristelsens vesen forespeiler mennesket at det «skal bli likesom Gud» (1Mos 3:5). Og det skjebnesvangre er at dette kunne ikke skje uten at det samtidig lyktes Satan å vinne den tro og tillit for sitt løgnord som egentlig bare tilkommer Guds sannhetsord.

Gjennom den sataniske fristelse kom det inn i historien et stadig tilbakevendende spørsmål: Hvem skal være Gud? Den sanne, treenige Gud? Eller løgnens far? Dette spørsmålet gjør seg mer og mer gjeldende i menneskeslekten, ettersom både Gud og Satan er fast bestemt på å sette sin vilje igjennom med de midler og den makt de har. Derfor er menneskeslektens historie inntil denne dag en historie om Guds og Satans kamp om mennesket. Det er denne kamp som er historiens faktiske tema.

Spørsmålet: Hvem skal være

Gud? ligger i virkeligheten bakom alle spørsmål mennesket befatter seg med: sosiale, økonomiske, vitenskapelige, kunstneriske, kulturelle, osv. Hvem skal være Gud? Den sanne treenige Gud? Mennesket selv? Tidsånden? Folkeånden? Eller Satan?

Like fra begynnelsen gir Bibelen et klart vitnesbyrd om at denne kamp mellom Gud og Satan er det egentlige tema i det som skjer i verden. Skriften har forutsagt dette: «Jeg vil sette fiendskap mellom deg (Satan) og kvinnen, og mellom din ætt og hennes ætt. Den skal knuse ditt hode, men du skal knuse dens hæl» (1Mos 3:15). «Satans ætt» er synonymt med f. eks uttrykket i Ef 6:12 - «ondskapens åndehær i himmelrommet» og de mennesker som følger Satan. Kvinnens ætt er Kristus, han som er sann Gud av Faderen og sant menneske av jomfru Maria (Gal 4:4).

Kristi kamp med Satan, til vår forløsning, er historiens tema.

§ 60. Kjennetegnene på kampen mellom Gud og Satan.

Kampen mellom Gud og Satan kjennes i historien som kampen mellom historiske åndsretninger.

Alt etter den ånd, mentalitet og grunninnstilling som preger de en-

kelte personligheter, hele slektsledd (generasjoner), en tid, folk, en verdensdel, blir åndskampen følbar og får sine kjennetegn.

Og det sataniske vesen i denne åndsretningenes kamp karakteriseres ved storhetstrang og streben etter overhøyhet. På underlig måte går dette igjen på de forskjellige livsområder som papisme, imperialism, monopolisme, enemakt, selverlighet og selvopphøyelse. Overalt opptrer det sataniske som overhøyhet over andre og streben etter å få andre under sin makt og innflytelse.

Det guddommelige vesen i denne kamp kjennes overalt på troskap og lydighet mot Ordet.

Det er her som i all annen kamp: Det brukes våpen. Satans våpen er løgn, forstillelse, hykleri, kamuflasje osv. Guds våpen er Ordet, Lov og Evangelium.

*Fra Øivind Andersens Troslære
Tilrettelagt ved Lars Fossdal*

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Sommerskole 15. - 19. juli (med årsmøte)

på Solborg Folkehøgskole, Stavanger

Ledere: Karl B. Bø, John Flaten, Jon Espeland

Onsdag 15. juli

kl 1900 Samling og kveldsmat
kl 2000 Kveldsmøte

v/Lars Fossdal

Torsdag 16. juli

kl 1000 Årsmøte
kl 1700 Bibeltime
kl 2000 Kveldsmøte

v/Tore Mangelrød
v/Per Bergene Holm

Fredag 17. juli

kl 1000 Bibeltime
kl 1130 Bibeltime
kl 1700 Bibeltime
kl 2000 Kveldsmøte m/offer

v/Lars Fossdal
v/Tore Mangelrød
v/Sven A. Berglund
v/Reidar Linkjendal

Lørdag 18. juli

kl 1000 Bibeltime
kl 1130 Bibeltime
kl 1700 Bibeltime
kl 2000 Kveldsmøte m/offer

v/Per Bergene Holm
v/Reidar Linkjendal
v/Lars Fossdal
v/Tore Mangelrød

Søndag 19. juli

kl 1030 Formiddagsmøte m/offer v/Sven A. Berglund
kl 1230 Middag / Avslutning på sommerskolen

Priser: Full pensjon: kr 1 160,- (4-12 år halv pris/ 0-3 år gratis)
Max fam.pris kr 4 060,- (Gjelder ved full pensjon og barn 0-19 år)
Tillegg for sengetøy, kr 280,- og enkeltrom, kr 240,-
Telt/Campingvogn kr 80,- pr. døgn

Påmelding innen 1. juli 1998 til

Karl B. Bø, tel. 51 41 87 46 eller Ragnar Opstad, tel. 51 43 36 85

Unge og eldre er velkommen til samling om Guds ord!